

[Indenrigsministeren.]

at Loven skal have Gyldighed til Udgangen af Juni 1946 i Stedet for Udgangen af Juni 1945.

Den sidste Realitetsændring findes ligeledes i Lovforslagets § 5 og gaar ud paa, at følgende nye Bestemmelse skal indføjes i Loven: „Er Tilladelsen meddelt efter den 30. Juni 1945, ophører Gyldigheden af den nævnte Bestemmelse om Tilladelse til Overdragelse eller Pantsætning af Aktier eller Andelsbeviser dog tidligst paa det Tidspunkt, fra hvilket Skøder angaaende Overdragelse af faste Ejendomme til Selskaber kan tinglyses uden Tilladelse i Henhold til nærværende Lov.“ Denne Ændring tager Sigte paa Ejendomme, som overgaar enten til Aktieselskaber eller Andelsselskaber. Efter den nugældende Lov skal der altid foreligge Tilladelse, og dette bliver stemplet paa de Aktiebrev og Andelsbrev, som i den Henseende udstedes. I de første to Aar kan de derefter ikke sælges, men naar de saa er solgt, er enhver Kontrol med dem ophørt, saa kan de sælges igen og igen uden nogen som helst Begrænsning, i Modsætning til, hvad der ellers gælder efter Loven. Derfor foreslaas det her, at for Ejendomme, som overgaar til Aktie- eller Andelsselskaber, skal der søges Tilladelse til Omsætning af Aktier eller Andelsbeviser ikke alene for de første to Aar, men i det nævnte Omfang, saa længe Loven om Erhvervelse af fast Ejendom opretholdes.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

A. P. Hansen: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede under Behandlingen af dette Lovforslag, skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Efter den højtærede Indenrigsministers Redegørelse for de skete Ændringer, der efter min Opfattelse alle er rent praktiske Ændringer, som man har fundet paakrævede under Hensyn til de Erfaringer, der er indvundet gennem Aarene, finder jeg ingen Anledning til at gaa ind paa Forslaget i al Almindelighed, men kan paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Bækgaard: Den Lov, som her foreslaas forlænget, hører jo til de tidsprægede Love, der begrænser Dispositionsfriheden, og som man under normale Forhold ikke har anset for nødvendige. I 1943 naaede man efter mange Overvejelser til Enighed

om, at det var nødvendigt at gennemføre den her omhandlede Lov. Nogen egentlig Erfaring for, om den har tjent sit Formaal, kan man vel ikke sige at man har, idet man ikke har kunnet se, hvordan Udviklingen vilde have været paa dette Omraade, hvis man ikke havde haft Loven; men efter manges Mening har Fordelene ved Loven nok været større end Ulemperne, hvorfor det herved foreslaas at forlænge den.

De Ændringer, som foreslaas foretaget i den gældende Lov, har den højtærede Indenrigsminister gjort Rede for, og de er, som der er sagt, ikke af principiel Karakter, men gaar nærmest ud paa at tydeliggøre og forebygge, at der sker Omgaaelser. Ændringerne kan derfor ikke give Anledning til Betænkelighed, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, som det foreligger.

P. A. Poulsen (Stenderup): Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, har vi fra vor Side ikke stort at sige om. Vi tror, at Loven har været til Nytte, og at den stadig er paakrævet ogsaa i Tiden fremover, indtil Forholdene trækker sig bedre i Lave.

De Ændringer, der er Tale om, er jo af praktisk Art og foreslaas paa Baggrund af de Erfaringer, der er indhøstet, medens Loven har været praktiseret. Den højtærede Minister har nu i sin Forelæggelsestale klart gjort Rede for Lovforslagets Indhold, og de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, belyser ogsaa de foreslaaede Ændringer. Jeg finder derfor ingen Anledning til at gøre yderligere Bemærkninger, men skal kun sige, at mit Parti ønsker, at Lovforslaget ophøjes til Lov.

Oluf Johansen: Ledige Penge og store Krigsfortjenester nødvendiggjorde den Beskyttelseslovgivning, som her foreslaas fornyet med de Ændringer, som indvundne Erfaringer giver Anledning til. Man maa erkende, at Forholdene ikke har ændret sig væsentligt, og at en Lovgivning paa dette Omraade stadig er paakrævet. Reglerne om to Aars Pligt til at beholde en Ejendom, Forbud mod Ikke-Landmænds Køb af Ejendom og Forhindring af Afklædning af en Ejendom har sikkert i høj Grad modvirket Spekulation, og selv om der kan være enkelte Tilfælde, hvor Loven søges omgaaet, har den dog i det store og hele virket efter sin Hensigt. Men jeg finder Anledning til at understrege, at det vilde være af stor Betydning, om Sagerne fik en hurtigere Gang gennem Administra-